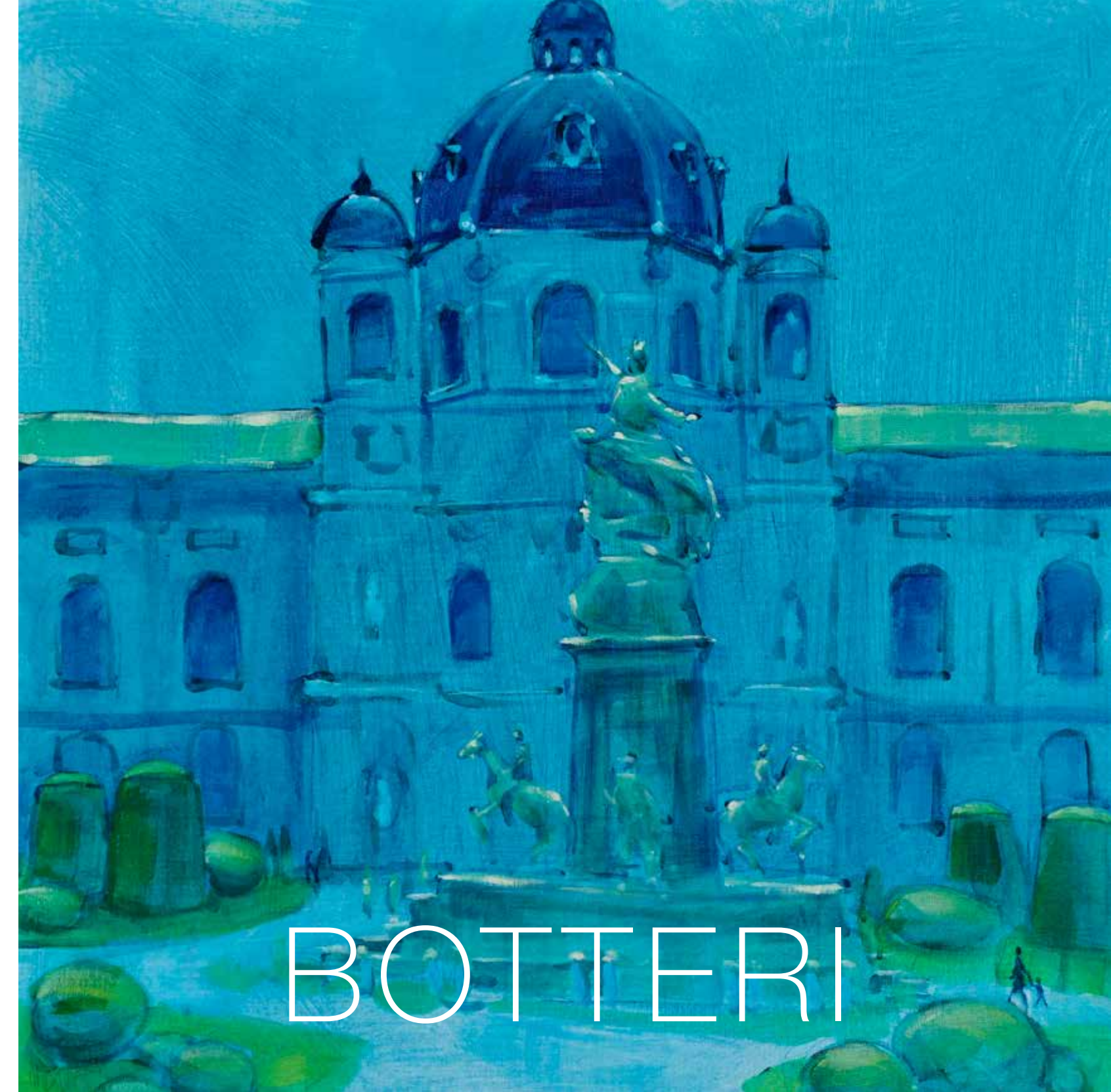

Dvorac Vitturi, Kaštel Lukšić, travanj 2023.

#allaprima

Ako se mora izdvojiti samo jedna stvar da se opiše slikarstvo Ane Marije Botteri to je svakako njena velika ljubav prema koloritetu. Da bi se shvatila njena usmjerenost ka intenzivnijim bojama, lišenih akromatskih tonova te negaciju potrebe za *chiaroscuro*m treba znati da je umjetnica osoba koja i u svom životu zazire od crnila i mraka ikakve vrste. Takoreći ima potrebu obojati cijeli svoj život nečim što je usređuje, jednako u svom umjetničkom djelovanju kao i u životnom prostoru koji je okružuje.

Umjetnica je ove godine odlučila predstaviti publici svoju izložbu *#allaprima*, gdje je glavna osnovica izložbe predstavljanje svojih radova u akriliku, nastalih u istoimenoj tehnici *alla prima*. Dakako, cijela izložba je od početnih zamisli bila zamišljena kao retrospektivna izložba autorice kojoj je navedena tehnika od ranih dana jedan od glavnih oslonaca. No osim navedenog aspekta, autorici je od početka bilo iznimno važno upoznati поближе javnost s navedenom tehnikom, u svrhu edukacije dijela javnosti koja nije upoznata s različitim načinima nanošenja boje, tj. materije na površinu. Tako je i zadaća ovog teksta objasniti tehniku prije nego zaključimo koliko je korištenje navedeno tehnike prožeto s umjetničkim izričajem autorice.

Alla prima, ili na hrvatski „iz prvog pokušaja“, izravno slikanje, slikanje *au premier coup*, je slikarska tehnika u kojoj se konačni izgled slike dobiva direktnim nanošenjem sloja boje. Tehnika zahtijeva brzi način rada, slike nastale ovim pristupom obično se dovršavaju unutar jedne sesije. To ga je učinilo popularnim među impresionistima, jer su mogli lakše uhvatiti prolazno svjetlo i boje okoliša. U svim slikarskim tehnikama (ulje, akrilik, tempera, akvarel, pastel, gvaš...) primjenom metode *alla prima* nastaju svjež i razigrana djela naslikana u dahu bez preslikavanja, prepravljanja i slojevitosti. Prije uspona *alla prima* slikarstva, umjetnici su obično koristili pristup slojevitosti, koji je uključivao oslikavanje jednog sloja, puštanje da isti se osuši, a zatim slikanje drugog sloja iznad. Ovladavanje tehnikom *alla prima* zna biti izazov za neiskusne slikare, uglavnom zbog nedostataka razumijevanja kako pravilno kadrirati motive, realizirati pravilnu kompoziciju likovnih

elemenata te iste uspješno tonski modulariti. Tehnika podrazumijeva virtuoznost, odlučno i smjelo nanošenje poteza, što svakako uz brzinu i lakoću nastanka rada fascinira gledatelja.

Važno je napomenuti da se izložba nastavlja na prošlu seriju *Kabinet kurioziteta*, koja je bila svojevrsna reakcija umjetnice na tešku situaciju u kojoj se zatekla globalna zajednica 2020. godine te njenom borbom protiv tjeskobe izazvane prijetnjom od virusa COVID 19. Mjeseci provedeni u toj samoizolaciji potakli su umjetnicu na prenamjenu ili reciklažu različitih ambalažnih kutija iz svoje okoline, oslikavajući im površinu vraćala je boje u svoju svakodnevicu. Osim što su navedeni radovi također oslikani tehnikom *alla prima*, oni predstavljaju direktnu sponu s njenim ranijim i kasnijim radovima, prije i nakon vremena pandemije.

Osim prema tehnici *alla prima* umjetnica pokazuje neizmjernu sklonost prema *plenerističkom* slikarstvu te je pejzaž zastupljen na izložbi uz radove s temom mrtve prirode. Slikanje *en plein air* je često upareno s tehnikom *alla prima*, jer omogućuje ne samo da uhvatimo scenu koju prenosimo na površinu slikanja, već da cijeli proces nastanka rada provedemo u samom okolišu kojeg hvatamo, bez potrebe da se oslanjamo na memoriju o proživljenom trenutku.

Posjetom izložbi otkrivamo autoričinu izuzetnu sklonost prema spontanosti tehnike *alla prima*, kojim nastaju nje-ne prozaične i neopterećene slike, nesputane zamršenom semiotikom motiva, a opet svakako pokazuju visoko tehničko poznavanje slikarstva kao grane umjetnosti. Tehnika *alla prima* također daje izuzetan uvid u sami umjetnički stil i izričaj autora, što je jasno demonstrirano i definirano u ovom primjeru. Kolorit i otvoreni pejzaži, ovako obješeni na zidu rade otvore u prostoru zida te nam dopuštaju ulazak u svijet Ane Marije Botteri, ne samo umjetnički nego i personalni. Stvarajući novu dimenziju njene jasne želje da kolorira život, svoj i ljudi koji je okružuju, prenoseći tu potrebu s površine bojanja na svijet oko sebe, u želji da mrko sivilo i tama bivaju svuda rušeni lakim i brzim potezima kista.

Ivor Igrec

Ana Marija Botteri rođena je 1971. u Splitu. Završila Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu. 1993 diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kod prof. Đure Sedera. Studijski boravila u Parizu, Milanu, Veneciji i Beču. Bavi se izradom mozaika i vitraja. Član je HZSU-a i HULU-a. Izlagala je na preko šezdeset samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Djela joj se nalaze u mnogim galerijskim i muzejskim zbirkama. Istaknuta je autorica portreta mnogih znamenitih osoba. Studio Varan "Centre de formation a la Realisation documentaire Paris", snimio je kratki dokumentarni film o A. M. Botteri dok je sa ocem Josip Botteri Dini-jem slikala u Parizu 2011. Živi i radi u Splitu i Bolu na otoku Braču.

Permanently izlaže svoje radove

u Atelijerima „Botteri“: Split Kliška 15 / Bol Rudina 26

instagram botterianamarija / Mob: +385 91 572 5861 / ambotteri@gmail.com

@BOTTERIANAMARIJA